

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 34. stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s odredbama članka 53. stavaka 1. i 3. te članka 60. stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. (¹), tumačiti na način da se eventualna tražbina ili pravo – koje bi moglo nastati na temelju presude kojom se subjekt koji je sljednik društva Banco Popular osuđuje zbog ništavosti kupnje određenog instrumenta kapitala (povlaštenih dionica), koji je naposljetku, prije nego što su donesene mjere sanacije društva Banco Popular (7. lipnja 2017.), konvertiran u dionice – može smatrati obvezom na koju se primjenjuje odredba o otpisu iz članka 53. stavka 3. Direktive 2014/59, kao „neobračunana“ obveza ili tražbina, na način da bi bila izuzeta i ne bi se mogla zahtijevati od društva Banco Santander koje je sljednik društva Banco Popular ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

Ili navedene odredbe pak treba tumačiti na način da navedena tražbina ili pravo čine „obračunano“ obvezu (članak 53. stavak 3. Direktive) ili „već obračunan[u] obvez[u]“ u trenutku sanacije banke (članak 60. stavak 2. točka (b)) i da su kao takvi izuzeti od učinka oslobođenja ili poništenja tih obveza ili tražbina, premda su dionice otpisane i prestale te se, prema tome, u odnosu na društvo Banco Santander, koje je sljednik društva Banco Popular, mogu zahtijevati čak i ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

(¹) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2022. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) –
FSC/Banco Santander SA**

(Predmet C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj:FSC

Druga stranka u žalbenom postupku: Banco Santander SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 34. stavka 1. točaka (a) i (b), u vezi s odredbama članka 53. stavaka 1. i 3. [te] članka 60. stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) Direktive 2014/59/EU (¹), tumačiti na način da se eventualna tražbina ili pravo – koje bi moglo nastati na temelju osuđujuće presude kojom se subjektu koji je sljednik društva Banco Popular nalaže isplata naknade štete povodom tužbe za utvrđivanje odgovornosti koja je podnesena zbog stavljanja na tržište određenog instrumenta kapitala (podređenih obveznica koje se moraju konvertirati u dionice iste banke), koji nije među instrumentima dodatnog kapitala obuhvaćenima mjerama sanacije društva Banco Popular, koji su naposljetku, prije nego što su donesene mjere sanacije banke (7. lipnja 2017.), konvertirani u dionice te banke – može smatrati obvezom na koju se primjenjuje odredba o otpisu ili poništenju iz članka 53. stavka 3. Direktive 2014/59, kao „neobračunana“ obveza ili tražbina, na način da bi bila izuzeta i ne bi se mogla zahtijevati od društva Banco Santander koje je sljednik društva Banco Popular ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza nadoknađivanja štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

Ili navedene odredbe pak treba tumačiti na način da navedena tražbina ili pravo čine „obračunanu” obvezu (članak 53. stavak 3. Direktive) ili „već obračunan[u] obvez[u]” u trenutku sanacije banke (članak 60. stavak 2. točka (b)) i da su kao takvi izuzeti od učinka oslobođenja ili poništenja tih obveza ili tražbina te se, prema tome, u odnosu na društvo Banco Santander, koje je sljednik društva Banco Popular, mogu zahtijevati čak i ako je tužba iz koje proizlazi ta obveza naknade štete podnesena nakon završetka postupka sanacije banke?

- (¹) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća Tekst značajan za EGP – SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2023. uputio Okresný súd Bratislava III (Slovačka) – NFŠ a.s./Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Predmet C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Bratislava III

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NFŠ a.s.

Tuženik: Slovenská republika (Slovačka Republika) koju zastupa Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

- Predstavljaju li ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava i predugovor o prodaji sklopljeni između ministarstva (države) i subjekta privatnog prava odabranog bez provođenja natječaja, „ugovor o javnim radovima” u smislu članka 1. stavka 2. točke (b) Direktive 2004/18 (¹) ili članka 2. stavka 6. točke (c) Direktive 2014/24 (²) ako ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava predstavlja državnu potporu koju je odobrila Europska komisija u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, predmet obveza obuhvaćenih ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava jest obveza države da dodjeli bespovratna sredstva, kao i obveza subjekta privatnog prava da izgradi objekt u skladu s uvjetima koje je utvrdilo ministarstvo i omogući sportskoj organizaciji korištenje dijela tog objekta, a predmet obveza obuhvaćenih predugovorom jest jednostrana opcija dodijeljena subjektu privatnog prava u obliku obveze države da otkupi izgrađeni objekt, pri čemu ti ugovori predstavljaju međusobno vremenski i predmetno povezane okvire uzajamnih obveza između ministarstva i subjekta privatnog prava?
- Protivi li se članku 1. stavku 2. točki (b) Direktive 2004/18 ili članku 2. stavku 6. točki (c) Direktive 2014/24 nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/ex tunc) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilazeњe zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi pravila o javnoj nabavi?
- Protivi li se članku 2.d stavku 1. točki (a) i članku 2.d stavku 2. Direktive 89/665 (³) nacionalna odredba države članice u skladu s kojom je apsolutno ništav (odnosno od početka/ex tunc) pravni posao čiji je sadržaj ili cilj protivan zakonu ili predstavlja zaobilazeњe zakona ili nije u skladu s dobrim običajima, ako se ta povreda zakona temelji na bitnoj povredi (zaobilazeњu) pravila o javnoj nabavi, kao što je to slučaj u glavnom postupku?